

Bidrag til Anlæg af Dobbeltspor mellem Lunderskov og Esbjerg. Der er god Grund til at fremme dette Anlæg saa stærkt som muligt, for det første af Hensyn til den stærke Trafik paa denne Linie og for det andet, fordi der derovre som alle Vegne er en hel Del Arbejdsløshed, og mange arbejdsløse kunde faa Beskæftigelse ved dette Anlæg. Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette samme Henstilling til den højtærede Trafikminister som den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, med Hensyn til Ansættelse af Arbejdere. Var det ikke, naar den Slags Arbejder bortliciteres, muligt, at Egnens Arbejdere fik en Slags Forret til at faa Arbejde dér? Som det nu er, er det oftest Arbejdskraft fra andre Egne, der beskæftiges ved Baneanlæg. Ofte er det ikke de bedste Elementer, der paa den Maade tilføres en Egn; og dernæst er det harmeligt for Egnens Arbejdere at staa og se paa det Arbejde, de er udelukket fra. Endelig kan det ofte være vanskeligt ved saadanne store Arbejder at skaffe Kost og Logi til den fremmede Arbejdskraft. Jeg henstiller til den højtærede Minister at have denne Sag i Erindring.

Samtidig med Dobbeltsporet bygges der en Mængde Viadukter af Hensyn til Sikringstjenesten, men det forekommer mig, at man fra Statsbanernes Side gaar frem med en noget haard Haand ved Nedlæggelsen af private Overkørsler. Jeg forstaaer godt, at Anlægget af Dobbeltsporet og den forøgede Trafik gør det nødvendigt af Hensyn til Sikringstjenesten at nedlægge nogle af de private Overkørsler, og at der i det hele taget i dette Forhold skal tages Hensyn til Banernes Tarv; men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at der ved disse Arbejder ogsaa bliver taget ethvert muligt Hensyn til Lodsejerne og deres Interesser.

Sundbo: Det er ikke særlig behageligt at skulle tage Ordet paa denne Tid af Dagen, og jeg kan ikke undlade at gøre en Bemærkning om det ganske mærkelige i, at man nu pludselig trækker Møderne ud efter Kl. 4. Vi plejer jo at slutte Kl. 4, og vi plejer ogsaa at have Lørdag og Mandag fri; det sidste kunde jeg se bort fra i Betragtning af, at det er Finanslovens første Behandling, men jeg synes, det er uheldigt pludselig at trække Møderne ud til Kl. 5. De Herrer Ministre med Undertagelse af et Par — af de betydeligste ganske vist — er gaaet hjem, og de fleste af Medlemmerne er gaaet til Middag, hvad jeg aldeles ikke fortænker dem i, jeg finder det tværtimod ganske naturligt. Jeg

vil gerne spørge det høje Præsidium, om vi ikke kunde komme saa vidt, som man er kommet i enhver ganske almindelig Træskoforretning her i Landet, at der bestemmes og overholdes en Arbejdsmaade og en Arbejdstid. Det kan kun virke uheldigt, at Arbejdstiden pludselig trækkes ud, uheldigt baade for Medlemmer, Ministre, Referenter og alle, der har med Rigsdagen at gøre. Der maa kunne lægges en Arbejdsplan for Folketingets Arbejde som for alt andet Arbejde her i Landet.

Jeg vilde gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Statsminister, men Statsministeren er, som jeg kan se, ikke til Stede, hvad jeg finder ganske naturligt af Hensyn til den fremrykkede Tid. Den højtærede Statsminister havde kun et eneste Raad til dette høje Ting, nemlig det, at vi skal spare. I saa Henseende ligner den højtærede Statsminister ganske højsalig Kong Frederik den Sjette, som ogsaa havde det Princip, at man skulde spare; men jeg tror, Frederik den Sjette var noget foran den nuværende Statsminister, thi han sparede ogsaa i Hofholdningen, han siges endog at have været ret fedtet i sin egen Husholdning. Det kan man ikke sige, at den højtærede Statsminister er overfor Hofholdningen; tværtimod, han er meget rundhaandet, saa snart det drejer sig om Hoffet. Det er allerede af flere Ordførere nævnt, at der ogsaa paa det foreliggende Finanslovsforslag findes et forøget Tilskud paa 400 000 Kr. til Hofholdningen, et Tilskud, som sikkert ikke er paakrævet paa et Tidspunkt, hvor man forlanger, at Lønnen skal sættes ned for alle andre Statsfunktionærer og Arbejderne.

Heller ikke med Hensyn til Militærvæsenet vil den højtærede Statsminister spare — ja, han har lovet, at der en Gang i Tiden vil komme en Besparelse, men vi maa vente paa den. Ogsaa dette er paa-talt af forskellige af Ordførerne. Jeg finder det ganske mærkværdigt, at man ikke begynder at spare netop dér, thi paa dette Omraade kan der spares.

I øvrigt kan jeg nævne en Ting, hvor der straks kan spares uden nogen som helst Skade, og spares ganske eftertrykkeligt. Det er med Hensyn til Besættelsestropperne i Sønderjylland. Jeg har aldrig kunnet begribe, hvad de Besættelsestropper skulde derned for; det er jo en skikkelig og flink Befolkning dernede, baade den tyske og den danske Del, saa der har slet ikke været nogen Anledning til at føre de Tropper derned — i hvert Fald har der ikke været Anledning til at beholde dem